

Самокритичний голова

Степан Олійник

Стрічавсь я з ним не раз, не два.
Балакати він звичний —
Самокритичний голова!
Кругом самокритичний!

У нього правило одне
(Як сам він, хитрувате):
"Навіщо ждять, щоб хтось мене
Почав критикувати?"

Я краще встану гнівно сам
Супроти себе дибки..."
І в свій блокнот він приписав
Графу: "Мої помилки"!

Торік ми з ним серед села
Зустрілись, пам'ятаю.
— Ну, як робота? Як діла? —
У голови питаю.

Всміхнувся... І зразу на своє
Вильнув він, хитродійник:
— Та ще помилок маса є,
Товаришу Олійник!

Дістав блокнот, пригладив чуб
І крив себе, сердитий:
— Узять хоча б, приміром, клуб:
Це ж факт — стоїть невкритий!

Вина моя, бо мій тут гріх.
Та й соромно — прямо скажем!
Чи ця контора, во-вторых, —
І досі ж не обмажем!

Або, скажім, дорогу взять.
Хіба ж терпіть це можна? —

Й додав: — Нас слід критикувать!
Критикувать безбожно!

...Надвечір дзенькнув телефон.
Дзвонили у сільраду,
Щоб завтра вранці у район
Прибув він на нараду.

І от нарада. Керівник
Завдань накреслив низку.
Мій голова швиденько скік —
Несе на стіл записку.

Він все пронюхав — що й куди,
І як схитрити знову...
Розкрив блокнот, хильнув води
І закатав промову:

— Для нас усіх нарада ця
Задачі ставить ясні.
Отож я хочу до кінця
Розбити ошибки власні.

Візьму дорогу попід сад!
Суцільні ж неполадки:
Поткнеться транспорт — і назад
Повзе болотом задки.

Робота в клубі теж слаба,
Бо й тут ошибка груба:
Це ж ми — велика нам ганьба! —
Ніяк не вкриєм клуба! —

"Громив" себе за кожен зрив
Він, вийшовши на люди,
Та кулаком здоровим бив
В свої широкі груди.

Крутнувсь і кидає нараз
Керівнику зухвало:
— Вина і ваша тут! Бо нас

Критикувати мало!—

І виступ цей керівнику,
Мабуть, прийшовся до смаку!
В кінці візьми та й заяви
Той керівник публічно:
"Хорош був виступ голови!
Звучав самокритично!"

Вертався з наради голова
У настрої найкращім
І думав: "Що то є слова,
К моменту підходящі!"

...Відтоді часу вже пройшло
Чимало дорогого!

Недавно знов у те село
Приїхав я до нього:

Узнать, що зараз діє мій
Герой "самокритичний".
Аж ось і він іде. Швидкий
І навіть симпатичний!

При боці сумка польова,
Перо стирчить в блокноті.
— Привіт, товариш голова!
Що нового в роботі? —

Всміхнувсь... Блокнота дістає:
— Та вроді підтяглися!
Але ошибок маса є,
Куди не повернися! —

Лукаво глянув, вус поскуб
І випалив, сердитий:
— Хоча б узять, приміром, клуб:
Це ж факт — стоїть не вкритий.

А ця контора?! Страм і гріх,

І стидно — прямо скажем:
Стоїть облуплена на сміх.
Бо й досі ж не обмажем!

Нас кріпко слід критикувать! —
В додачу прозвучало.
Не стримавсь я, щоб не сказать:
— Критикувать вас мало!

Бо нам, товариш голова,
Діла потрібні, не слова!